

да, и който не различава день-тъ, за Господа го не различава. Който яде, за Господа яде; ^жзащото благодари Бога; и който не яде, за Господа не яде и бла-
7 годари Бога. Защото ^иникой отъ насъ не живѣе за себе си, и никой не умира за себе си. Понеже и ако живѣемъ, за Господа живѣемъ; и ако умираме, за Господа умираме; и тъй, живѣемъ ли, умира-
9 мы ли, Господни сме. Защото Христосъ ^иза това и умръ, и въскрѣснѣ, и оживѣ, ^ида господствува надъ мъртвы-тъ и надъ
10 живы-тъ. А ты защо сѣдишь брата си? или защо и ты прѣзираеш брата си? по-
11 неже ^иный всица при прѣдстанемъ на Христово-то сѣдowiще. Защото е писано: ^и“Живъ съмъ азъ, казува Господъ, прѣдъ мене ще ся поклони всяко колѣно, и вся-
12 кой языкъ Бога ще славослови. И тъй ^ивсякой отъ насъ за себе си ще даде отъ
13 вѣтъ Богу. Тѣй като е да не сѣдимъ ве- ще единъ другъго, но сѣдѣте повече това, ^ида не полагате на брата си прѣпънуваніе
14 или соблазнъ. Знаѣж и увѣренъ съмъ въ Господа Иисуса, ^иче нищо нѣма отъ са- мосебе си нечисто, освѣнъ ^иза тогозъ кой- то мисли за нѣщо че е нечисто, нечисто
15 е нему. Но, ако е братъ ти скѣрбенъ поради яденіе-то, ты вече не ходишъ по любовъ. Съ яденіе-то си не погубувай
16 тоговъ, за когото е Христосъ умрълъ. И тъй ^ида ся не охулюва ваше-то добро.
17 Защото ^ицарство-то Божіе не е яденіе и пиеніе, но правда и миръ и радость въ
18 Духа Святаго. Понеже който служи Хри- сту въ това, ^иугодява Богу, и одобренъ
19 е отъ чловѣцы-тъ. И тъй ^ида диришь това, което служишъ за миръ, ^ии за назиданіе единъ на другъ. За яденіе ^инедѣй- ствешва Божіи-тъ работъ. ^иВсичко е чисто; но ^изло е на чловѣка който яде
21 съсъ соблазнъ. Добро е да не ядешъ ^име- со, нито да пиешъ вино, нито ^ида сторишь нѣщо въ което ся прѣпънува, или ся со-
22 блазнява, или изнемощова братъ ти. Ты имашъ вѣржъ; имай ^ижъ въ себе си прѣдъ Бога; ^иблаженъ който не осжжда себе си
23 въ това, което избира за добро. Но кой- то ся сумнява, ^итой ако яде, осжжда ся; защото не яде отъ вѣржъ; и ^ивсяко, кое- то не ^ибыва отъ вѣржъ, грѣхъ е.

1 ^иНый силни-тъ длѣжни сме да носимъ ^ислабости-тъ на безилны-тъ, и да не уго-
2 дивама на себе си. Но ^ивсякой отъ насъ да угодява ближнему си въ добро-то ^иза назиданіе. Понеже и ^иХристосъ не угоди на себе си, но както е писано: ^и“Укорені- ня-та на онѣзи които тя укоряватъ на-
4 паднѣхъ върхъ мене.” Защото ^ивсяко що е отъ понапрѣдъ писано, за поученіе намъ е прѣдписано; та чрѣзъ търпѣніе- то и утѣшеніе-то на писаніа-та да имамы
5 надеждъ. А ^иБогъ на търпѣніе-то и на утѣшеніе-то, дано ви даде единомысліе
6 помежду вы по Христа Иисуса; Да слави- те ^иединодушно съ едни уста Бога и Отца
7 на Господа нашего Иисуса Христа. За то- ва ^ипримайте си единъ другъ, ^икакто и
8 Христосъ ны прія за славъ Божіи-тъ. И казувамъ, че ^иИисусъ Христосъ станѣж слу- житель на обрѣзаніе-то заради истинъ-тъ Божіи-тъ, ^иза да утвърди общаніа-та къмъ
9 отцы-тъ; А язычници-тъ ^ида прославятъ Бога за ^инеговъ-тъ милость, както е писано: ^и“За това ще тя прославѣж между язычи-
10 цы-тъ, и на име-то твое ще въспѣѣж.” И пакъ казува: ^и“Възвеселѣте ся, язычници, и
11 съ народъ-тъ неговъ.” И пакъ: ^и“Хвалѣте Господа, вси язычници, и славословѣте
12 го, вси народи.” И пакъ Исаія говори: ^и“Ще бѣде корень Іесеевъ,” и ^икойто ще въстане да владѣе надъ язычници-тъ; на него ще ся надѣѣжъ язычници-тъ.”
13 А Богъ на надеждъ-тъ дано ви испълни съсъ ^ивсякъ радость и миръ въ върованіе- то, тѣй щото чрѣзъ силъ-тъ на Святаго Духа да ся прѣумножава надежда-та ви.
14 ^иИ самъ азъ, братіе мои, увѣренъ съмъ за васъ, че и вы сте пълни съ благодать, ^ииспълнени съсъ всяко знаніе, и можете
15 единъ другъ да ся наставлявате. Но, братіе, писахъ ви, нѣколко по дѣрзновен- но, като да ви напомнѣжъ, ^изаради даде-
16 нъ-тъ ми отъ Бога благодать, ^ида бѣдѣж служителъ Иисусъ Христовъ въ язычи- цы-тъ; и да вършж священнодѣйстви-е-то на благовѣтвованіе-то Божіе, за да бѣ- де ^иприношеніе-то на язычници-тъ благо-
17 пріятно, освящено Духомъ Святымъ. И тъй ^иза това което ся ^иотноси къмъ Бо-

ж 1 Кор. 10; 31. 1 Тим. 4; 3.
з 1 Кор. 6; 19, 20. Гал. 2; 20.
1 Сол. 5; 10. 1 Пет. 4; 2.
и 2 Кор. 5; 15.
і Дѣян. 10; 36.
к Мат. 25; 31, 32. Дѣян. 10; 42. 17; 31. 2 Кор. 5; 10.
Іуд. 14, 15.
л Ис. 45; 23. Фил. 2; 10.
м Мат. 12; 36. Гал. 6; 5. 1 Пет. 4; 5.
н 1 Кор. 8; 9, 13. 10; 32.
о Дѣян. 10; 15. Ст. 2, 20. 1 Кор. 10; 25. 1 Тим. 4; 4. Тит. 1; 15.
п 1 Кор. 8; 7, 10.

р 1 Кор. 8; 11.
с Гал. 12; 17.
т 1 Кор. 8; 8.
у 2 Кор. 8; 21.
ф Ис. 34; 14. Гал. 12; 18.
х Гал. 15; 2. 1 Кор. 14; 12. 1 Сол. 5; 11.
ц Ст. 15.
ч Мат. 5; 11. Дѣян. 10; 15. Ст. 14. Тит. 1; 15.
ш 1 Кор. 8; 9 до 12.
ш 1 Кор. 8; 13.
з 1 Іов. 3; 21.
ы Тит. 1; 15.
—
а Гал. 6; 1.

б Гал. 14; 1.
в 1 Кор. 9; 19, 22. 10; 24, 33. 13; 5. Фил. 2; 4, 5.
г Гал. 14; 19.
д Мат. 26; 39. Іован. 5; 30. 6; 38.
е Ис. 69; 9.
ж Гал. 4; 23. 24. 1 Кор. 9; 9, 10. 10; 11. 2 Тим. 3; 16, 17.
з Гал. 12; 16. 1 Кор. 1; 10. Фил. 3; 16.
и Дѣян. 4; 24, 32.
і Гал. 14; 1, 3.
к Гал. 5; 2.
л Мат. 15; 24. Іован. 1; 11. Дѣян. 3; 25, 26. 13; 46.

м Гал. 3; 3. 2 Кор. 1; 20.
н Іован. 10; 16. Гал. 3; 23.
о Ис. 18; 49.
п Втор. 32; 43.
р Ис. 117; 1.
с Ис. 1; 1, 10. Отк. 5; 5. 22; 16.
т Гал. 12; 12. 14; 17.
у 2 Пет. 1; 12. 1 Іован. 2; 21.
ф 1 Кор. 8; 1, 7, 10.
х Гал. 1; 5. 12; 3. Гал. 4; 15. Ес. 8; 7, 8.
и Гал. 11, 13. Гал. 2; 7, 8, 9. 1 Тим. 2; 7. 2 Тим. 1; 11.
к Ис. 66; 20. Фил. 2; 17.
ш Евр. 5; 1.